

+ Arhiepiscopul Iosif

Scrisoare pastorală la Sfintele Paști

HRISTOS A ÎNVIAT !

Domnul Dumnezeu Cel Atotputernic, în marea Sa milostivire S-a pogorât pe pământ, a trăit printre noi timp de treizeci și trei de ani, a suferit pentru fiecare dintre noi și Insuși pe Sine S-a dat spre mâncare celor pe care îi iubește, instituind în Sfânta și Marea zi de Joi ceea ce noi săvârșim și numim azi Sfânta Liturghie.

Sfânta și dumnezeiasca Liturghie este slujită prin excelență însă Duminica-ziua Învierii. De ce? Domnul Hristos zace Sâmbătă în mormânt, Vineri moare, Joi petrece Cina cea de taină, Miercuri este vândut de către Iuda, Marți întâmpină pe fecioarele cele înțelepte, chip al sufletelor împodobite cu virtuți, iar Luni usucă smochinul neroditor, simbol al sufletelor nelucrătoare. Fiecare din zilele acestei Săptămâni Mari ne grăiește în chip deosebit. Dar dacă noi slujim Sfânta Liturghie cu predilecție într-o zi de Duminică și nu joia sau în altă zi, o facem pentru că ea recapitulează toate aceste momente, care-și găsesc împlinirea în Învierea lui Hristos pe care astăzi o prăznuim.

Astfel, în Inviere tot timpul vieții noastre s-a sfințit. Chiar și momentele în care nu ne încredem în Dumnezeu sau în care credem că Dumnezeu ne-a părăsit, în care iadul ia locul raiului, devin momente de sfințire pentru că Insuși Hristos le-a trăit: a fost vândut și urât de către frații Săi, a trecut prin dureri și prin angoase, ca și unul dintre noi. A cunoscut timpul și lumea stricăciunii noastre trupești și sufletești. Toate acestea le-a cunoscut și ne-a dăruit în schimb Trupul și Sângele Său pentru ca și noi să putem învia din toate faptele morții.

Prin Înviere, Hristos este alături de noi în tot ce trăim pe acest pământ. Astfel fiecare zi, fiecare ceas, fiecare minut din viața noastră devine un timp de sfințire și, de fiecare dintre noi depinde ca să nu devină un timp de profanare. Tot ce ne privește îl privește și pe El. Tot ce ne face să suferim îl face și pe El să sufere. Tot ce ne aduce o adevărată bucurie, îi aduce și Lui. De aceea, astăzi suntem chemați să suferim unii pentru alții, să ne ajutăm unii pe alții, să ne iertăm unii pe alții. Astfel Duhul va lucra prin noi, precum a lucrat prin Hristos Fiul lui Dumnezeu Întrupat.

Astăzi, Cel Ce a trăit la Ghetsimani angoasa singurătății și a necredinței noastre, a înviat și este mai aproape de noi ca niciodată. Fie că suntem copii, adolescenți, adulți sau vâstnici și oricare ar fi starea în care ne-am găsi, de acum putem să strigăm: "Doamne, care ai înviat din morți, ajută-ne"! El ne va auzi, chiar dacă precum Petru și noi zicem că nu-L cunoaștem, că nu știm cine este, sau chiar dacă cuvintele Sale nu mai au rezonanța de altădată în urechile noastre și nu ne mai spun nimic, pentru că iadul a pus stăpânire pe viața noastră, El ne va auzi, pentru că azi iadul a fost biruit.

Hristos a înviat! Și toate s-au umplut de frumusețe și de lumină, toate s-au schimbat la față! Astăzi toată frica, singurătatea și tristețea se topesc precum se topește ceara de la fața focului! Pentru că aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într-însa!

Cu dragoste și bucurie întru Hristos Cel Înviat,

+Arhiepiscopul Iosif

Paris, 19 aprilie 1998